

ВРУЧЕННЯ КАЗАХСЬКІЙ РСР ОРДЕНА ДРУЖБИ НАРОДІВ

АЛМА-АТА. (ТАРС). Знаменний події — врученню Казахській РСР ордена Дружби народів було присвячене спільне урочисте засідання ЦК Комуністичної партії Казахстану і Верховної Ради Казахської РСР, яке відбулось 15 серпня в столиці республіки.

Бурхливими, довго не стихаючими оплесками, вітальними вигуками зустріли учасники засідання Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва.

З великим піднесенням присутні обрали почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС.

Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв виступив на засіданні з промовою, яка була вислухана з величезною увагою і не раз переривалась тривалими оплесками. Зачитавши Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Казахської Радянської Соціалістичної Республіки орденом Дружби народів, товариш Л. І. Брежнєв прикріпив орден до прапора республіки.

З промовою-відповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Комуністичної партії Казахстану Д. А. Кунаєв.

У своїх виступах учасники урочистого засідання висловили подяку, сердечну подяку Комуністичній партії і Радянській державі за високу нагороду.

З величезним піднесенням присутні прийняли вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР.

ЗБОРИ ПАРТІЙНО-ГОСПОДАРСЬКОГО АКТИВУ КАЗАХСЬКОЇ РСР

АЛМА-АТА. (ТАРС). Тут відбулися збори партійно-господарського активу Казахської РСР, які обговорили питання про хід виконання трудящими республіки народногосподарського плану і соціалістичних зобов'язань 1973 року.

З великою сердечністю і теплою зустріли учасники зборів Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва.

З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП Казахстану тов. Д. А. Кунаєв.

У дебатах виступили перші секретарі обкомів КП Казахстану — А. М. Бородин, М. Ю. Кручина, С. Н. Ауельбеков, С. К. Кусаїнов, В. П. Демиденко, А. А. Аскарів, І. А. Абдукарімов, В. К. Акуліцев.

Перед учасниками зборів партійно-господарського активу з промовою виступив товариш Л. І. Брежнєв.

Збори партійно-господарського активу республіки прийняли на доповідь тов. Д. А. Кунаєва рішення, в якому поставлено завдання забезпечити дострокове виконання народногосподарського плану і соціалістичних зобов'язань трудящих Казахської РСР 1973 року по розвитку промисловості, капітального будівництва і всіх галузей сільського господарства. Республіканський актив одностайно прийняв рішення продати державі в цьому році не менш як один мільярд пудів зерна.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XIV
№ 98 (1734).

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ 9 1939 РОКУ

СУБОТА, 18 серпня 1973 року

Ціна 2 коп.

НА ЗЕЛЕНІ ЖНИВА — З ІНІЦІАТИВОЮ

У ЖИТТІ молоді села напружена поре не спадас. Сьогодні, в останні дні збирання ранніх зернових, набирає темпів не менш відповідальна сільськогосподарська кампанія — зелені жнива. І чимало молодих механізаторів, відсвяткувавши обжинки, пересіли з комбайнів зернових на силосозбиральні, перейшли на транспортування зеленої маси — йде закладка кормової бази для тваринництва майже на три сезони року.

В Постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по своєчасному проведенню заготівлі кормів і підготовці колгоспів і радгоспів до зимівлі худоби в період 1973—74 року» наголошено: «Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР висловили впевненість, що партійні, радянські, сільськогосподарські, профспілкові і комсомольські організації вживуть всіх заходів для організованого проведення заготівлі кормів і підготовці до зимівлі худоби і забезпечать на цій основі значне зростання виробництва і заупок продуктів тваринництва». Ви-

соке довір'я молодим хліборобам у великій, державної ваги справі. І у відповідь — синівська готовність виправдати його.

З самого початку зелених жнив комсомольці і молодь області продемонстрували неабияку трудову активність. Запорука такого старту — велика підготовча організаційна робота райкомів, міськкомів комсомолу, первинних комсомольських організацій. Був заданий єдиний загальний настрій — докласти всіх зусиль, щоб сповна використати навіть найменші резерви других жнив. Тільки в Знамянському районі в кожній комсомольській організації були створені комсомольсько-молодіжні екіпажі силосозбиральних комбайнів, на заготівлю кормів виїшли 17 комсомольсько-молодіжних ланок і бригад. Між екіпажами та колективами міськкомом комсомолу оголосив змагання за високі темпи та якість робіт на закладанні кормів.

Дуже важливо і правильно поступають ті комітети, які по-діловому використовують передовий

досвід минулих років, сприяють його розповсюдженню і нині. Саме спираючись на набутий досвід, комсомольці і молодь колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району дали слово в цьому році заготовити на кожну корову по півтори річні норми кормів. Як ми вже повідомляли, ініціативу комсомольської групи комсомольсько-молодіжної тракторної бригади, комсомольської організації господарства схвалили днями на засіданні бюро обкому комсомолу. Досвід новоукраїнців заслуговує на широке розповсюдження в усіх районах, усіма комітетами комсомолу.

Наступальна турбота молоді села про долю кормової бази 1973—74 року, бо зелені жнива зараз особливі. Густа й буйна видалась силосна кукурудза, комбайни часом не витримують навантаження. Виручає тільки зразкова підготовка техніки, професійна майстерність. І завдання перед кормозаготівельниками високі: разом з своїми старшими товаришами молодь села має нині закласти два мільйони вісімсот тисяч тонн силосної кукурудзи, не менше, ніж по 10 тонн на кожну голову рогатої худоби. І те, як успішно справляється з цим завданням, залежить доля майбутніх надій молока і майбутніх приростів ваги поголів'я. Тож сьогодні по-бойовому звучить клич: «Комсомольці і молодь — на зелені жнива!».

«Ми віримо, що трудівники сільського господарства України справляться з цією справою і постараються закріпитись на досягнутому мільярдному рубежі».

Л. І. БРЕЖНЄВ. (З промови на урочистому засіданні при врученні Казахській РСР ордена Дружби народів)

ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО МІЛЬЯРДА

ФОТОРЕПОРТАЖ

ОСТАННІЙ валок покрито лід під мотовило, останній струмінь зерна вилився з бункера в кузов автомашини.

Андрій Циганенко перерізав мотор комбайна на малі обerti.

— Ну, Миколо, — віджиливали?

— Точно! — весело одізвався помічник комбайнера Микола Бровка.

Біля тракторного стану переможців уже чекали.

— Качати, качати його!

— І щасливий Андрій опинився на сильних руках товаришів.

Оплески, поздоровлення.

— Товаришу голова колгоспу, — доповідає механізатор. — Жнива завершили. Наш екіпаж упорав 135 гектарів ранніх зернових, намолотили 7485 центнерів зерна.

Дозвольте від імені всіх механізаторів вручити правлінню колгоспу, партійній та комсомольській організаціям цей сніп

пшениці нового врожаю.

Урожай у колгоспі «Пам'ять Леніна» виростили дорідний. На круг ранні зернові дали по 40,6 центнера на кожному з 1500 гектарів, а озима пшениця (її було посіяно на 980 гектарах) — по 45,6 центнера при зобов'язанні хліборобів виростити по 39,2.

— Молодці, механізатори, — схвильовано дякує жниварям голова колгоспу І. М. Тютюн.

— Славний подарунок Батьківщині підготували. Спачибі!

Вітають славних трудівників товариші по бригаді, гості з інших бригад, ланкова Надія Богатиренко підносить першому комбайнеру колгоспу духмяну паляницю із зерна нового врожаю.

А в полі не змовкає гул моторів — трактористи готують ґрунт під осінню сіябу. Ф. Колесник з товаришами добре угноє площі, і нині Василь

(Закінчення на 2-3 стор.)

МЕХАНІЗАТОРИ ВІТАЮТЬ ПЕРЕМОЖЦІВ
ЖИВ КОМБАЙНЕРА АНДРІЯ ЦИГАНЕНКА.

(Фото вгору).

Фото В. КОВЧАКА.

МІСТО НАЗВАЛО ПЕРШИХ

- В НАСТУПІ — 480 КОМСОМОЛЬЦІВ
- ЗМІННА НОРМА ВИКОНАНА НА 170 ПРОЦЕНТІВ

В 63 країні світу йдуть виробництва Олександрійського електромеханічного заводу. Експортери повсякчас турбуються про марку підприємства, та боротьба за якість тут йде паралельно з високими темпами у праці. План семи місяців колектив заводу виконав на 108,6 процента і зайняв перше місце в соціалістичному змаганні серед промислових підприємств міста.

Для цієї трудової перемоги по-ударному працювали 480 комсомольців, 9 комсомольсько-молодіжних колективів, всі молоді робітники цехів і дільниць. Змагання очолили бригади Олександра Руденка та Бориса Кривоколя. Змінна норма виробітку в колективі, де бригадиром Б. Кривоколя, становить на сьогодні понад 170 процентів. Від початку року тут зекономили гетнаксу на 58 карбованців. Кожен член бригади — це й активіст громадського життя заводу, всі комсомольці мають комсомольські доручення.

Л. СКІЧКО,
зав. відділом комсомольських організацій
Олександрійського МК ЛКСМУ.

ОСТАННЯ СМУЖКА ПШЕНИЦІ

РЕПОРТАЖ

Важка дощова хмара нависла над бункерами, піби сперечаючись з ними, хто вагомий. Сім комбайнів, піднімаючи пилюку, один за одним йдуть по останній заглибці. Їхній могутній гул розкошується по степу, відликує в густих лісостепах. І раптом все стихло — остання золотаво-смужка пшениці зникає в барабані. Микола Бондаренко зіскакує з містка і, підійшовши до гурту механізаторів, пессо рапортує:

— Рядовий Бондаренко відстрілявся!

Сиплять сміхом і без того веселі очі жнивварів. І на серці в кожного стає легко-легко. Таке почуття має щастя відчутти тільки та людина, яка всю свою щедрю душу вклала у якусь справу, довела її до переможного кінця.

Не випадково хлібороби колгоспу «Росія» одними з перших в районі завершили хлібні жнива. Готувались до них серйозно. Микола Шморгул та Іван Зава-

лов відремонтували для «СК-4», які підлягали списанню. І відроджені кораблі знову стали в стрій. Півтисячі гектарів скосяв на завал тільки Іван Завадов. До першої години ночі трудилась комбайнери в погодні дні.

...Тепла густа злива полове стерні, видзвонює об тракторний причеп, під яким поховалися комбайнери. Голова колгоспу Данило Платонович Кузьменко присів біля хлопців, поздоровив їх з перемогою.

— Ну як справи, комсомол? — звернувся він до Олега Бардася.

Олег, секретар комсомольської організації колгоспу, пішов на період жнив на комбайн, взявши собі в помічники теж комсомольця Івана Литкевича. Працював на рівні з досвідченими комбайнерами.

— Та бачите ж, який смаглявий став, — сказав котрийсь із хлопців і всі засміялись.

— Жаль, — відгукнувся інший. — Не дасть дощ докостити сусідам.

— А я якраз хотів говорити з вами про це, — підхопив слова комбайнера голова. — Треба допомогти сусідам.

— Поїдемо! — почувлась дружна відповідь...

Відповідальна пора завершена. По п'ять-сім тисяч центнерів кожен намолотили комбайнери, а всі зернові видали в господарстві по 35,3 центнера на круг. Відпочинуть сьогодні хлібороби, а завтра знову сіятимуть, збиратимуть, хвилюватимуться.

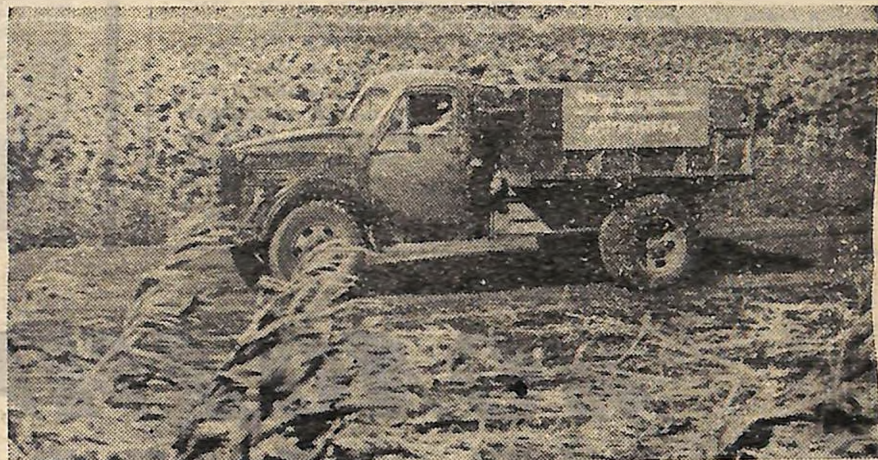
Комбайнери Микола Бондаренко, Михайло Нікітін та Ілля Сербін пересядуть на бурякові комбайни. Григорій Поправка, Леонід Неруш — на кукурудзяні. Іван Лисенко — на сілосний. Трактористи перевозять подрібнену кукурудзяну масу в траншеї, готують ґрунт під озими. Робота, робота... Людина не може прожити без неї, вона звеличує її, прикрашає, збагачує і матеріально, і духовно.

М. ЧЕРНИШ,
працівник районної газети.

Колгосп «Росія»
Долинського району.

ЗРОБЛЕНИЙ ОСТАННІЙ
УКІС. І КОМБАЙНЕР А. ЦИ-
ГАНЕНКО ВРУЧИВ ГОЛОВІ
КОЛГОСПУ І. ТЮТЮНУ СІПІ
ПШЕНИЦІ (ФОТО ВГОРІ).

А В ЦЕЙ ЧАС КРАЩИЙ
ШОФЕР КОЛГОСПУ МИКОЛА
ПОГРЕБНЯК ВІЗ НА ЕЛЕВА-
ТОР НАДПЛАВОВІ ЦЕНТНЕ-
РИ ЗЕРНА.

ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО МІЛЬЯРДА

(Закінчення).

Петренко, Михайло Ур-
солов та інші орють зем-
лю. І не відстають від то-
варишів-жнивварів — при
нормі 6—6,2 гектара зо-
рюють за зміну по 7—8.
Ранні зернові зібрані.
Державі продано 40245
центнерів хліба, що май-

же на 12 тисяч центнерів
більше передбаченого
народногосподарським
планом.

Загальне трудове під-
несення панує на всіх ді-
лянках колгоспного ви-
робництва.

А. ПАВЛЕНКО.
Маловишківський район.

ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО МІЛЬЯРДА

...ТІЛЬКИ-НО ОЧИСТИЛИ ПЛОЩІ ВІД ПОЖИВНИХ
РЕШТОК І ОДРАЗУ В СТЕПУ ПРОЛЯГЛА БОРОЗНА. АГРЕ-
ГАТИ МИХАЙЛА УРСОЛОВА ТА ВАСИЛА ПЕТРЕНКА ПОЧА-
ЛИ ГОТУВАТИ ПЛОЩІ ПІД ОЗИМІНУ.

Йде місячник по підготовці сільських шкіл
до нового навчального року

ШКОЛА. СТУПІНЬ ГОТОВНОСТІ

ЦІЛЕСПРЯМОВАНО Й ОПЕРАТИВНО

ЛІТО для села — пора,
що особливо потре-
бує робочих рук: йде
битва за хліб нового уро-
жаю. Та навіть і в цей
гарячий період комсо-
мольці району не забу-
вають про своїх молод-
ших товаришів, про те,
що незабаром перше ве-
ресня.

Організуючим і кон-
тролюючим центром
шефської роботи пер-
винних комсомольських
організацій є штаб «Ком-
сомол — сільській шко-
лі», що вже п'ять років
діє при РК ЛКСМУ. Ши-
роке коло питань до-
водиться вирішувати шта-
бу: будівництво шкіль-
них новобудов, ремонт
приміщень, організація
громадського харчуван-
ня, турбота про молодих
освітян... До складу шта-
бу входять представники
різних районних органі-
зацій, з яких кожна по-
своєму займається про-
блемами сільської школи,
комсомольські активісти.

Заслуговує на увагу
метод планування робо-
ти штабу. Чітко сплановані
завдання на рік. Ви-
разний й перспективний
план до кінця п'ятиріч-
ки. Одна з деталей, що
переконують у доціль-
ності перспективних пла-
нів: в райкомі є списки
всіх молодих людей рай-
ону, які не мають се-
редньої освіти. До кінця
п'ятиріччя планом пе-
редбачено, що кожен з

них здобуде атестат про
середню освіту. На за-
сіданнях штабу час від
часу комсомольські сек-
ретарі звітують про те,
що зроблено для під-
шефних шкіл. Тоді ж
плани коректуються,
уточнюються. До речі,
цікавий такий досвід.
Здебільшого над однією
сільською школою бе-
руть шефство комсо-
мольці місцевого кол-
госпу і обов'язково ще
якогось підприємства.

В основному допомо-
га школам району на-
правлена на зміцнення ма-
теріально-технічної бази.
Шефи взяли участь у
спорудженні трьох типо-
вих шкіл, оформленні на-
вчальних кабінетів, піо-
нерських кімнат, добу-
ві ідалень, роздягалень,
упорядкуванні спортив-
них залів та майданчиків.
Під контролем комсо-
мольських організацій —
й виділення колгоспами
автотранспорту для під-
везення учнів з віддале-
них населених пунктів. В
шістнадцяти школах рай-
ону вміло організовано
цю справу. Відчутну до-
помогу з боку комсомо-

лу одержали сільські
школи і в налагодженні
громадського харчуван-
ня: працює 26 ідалень, в
яких харчується 6650
школярів.

ПРОТЕ шефство район-
ної комсомольської
організації не обмежує-
ться лише зміцненням
навчально-матеріальної
бази шкіл. Воно — бага-
тогранне. З початком но-
вого навчального року
170 вожатих-виробнич-
ків прийдуть у класи. До
старшокласників Свир-
невської СШ завітає гру-
па старших товаришів на
чолі з інженером кол-
госпу «Україна» В. Мель-
ником. Відповідальну ді-
лянку роботи з школяра-
ми взяли вони на себе —
керівництво учнівською
виробничою бригадою,
гуртком юних механіза-
торів, професійно-орієн-
таційною роботою. Уч-
нівські виробничі брига-
ди, в їх у районі шість,
користуються авторите-
том у хліборобів. Ниніш-
нього року їм було дові-
рено догляд за врожа-
єм на площі 218 гектарів,
для обробки земель

Завтра—День

Повітряного Флоту СРСР

День Повітряного Флоту СРСР — свято не лише авіаторів, а й усіх радянських людей. Ось уже чотири десятиліття країна проводить його як огляд досягнень вітчизняної науки і техніки, успіхів льотчиків, інженерів і техніків військової і цивільної авіації.

Великі зміни за останні роки сталися у Військово-Повітряних Силах, авіації військ ППО і Військово-Морського Флоту.

Це грізна бойова сила, яка успішно виконує складні і відповідальні завдання щодо гарантування безпеки повітряних рубежів нашої Батьківщини. Новими успіхами в бойовій і політичній підготовці зустрічають своє свято воїни-авіатори. У класах і на аеродромах, у пілотажних зонах і над полігонами льотний склад шліфує свою бойову майстерність, по-справжньому навчається військовій справі.

НА ФОТО: ОФІЦЕР-ІНСТРУКТОР ПРОВІДИТЬ РОЗБІР ПРОВЕДЕНИХ ПОЛІТІВ.

ФОТО М. АКИМОВА І Г. НАДЕЖДИНА.

(Фотохроніка РАТАУ).

виділено 6 тракторів, 8 культиваторів, сівалки кількох систем.

Підна робота шефами-виробничниками проводиться по пропаганді професій. Так, торік з 385 випускників в сільсько-господарство пішли 95 чоловік, в промисловість — 125. За направленням райкому комсомолу на навчання у різні вузи відбуло 20 чоловік. Це — відмінники навчання, комсомольські й громадські активісти. До Кіровоградського педінституту спільно з райвно за комсомольськими путівками направлено 5 чоловік.

Міцні зв'язки еднають молоді колгоспів імені XX парт'їзду, «Пам'ять Леніна», Перегонівського цукрокомбінату, Побузького нікелевого заводу з школярами місцевих шкіл. Активно включилися комсомольці колгоспу «Україна» в операцію «Книга», внаслідок чого бібліотечний фонд Свирневської середньої школи зріс на 300 екземплярів.

ОДНАК за досягнутими успіхами, як за парадною вітриною, не слід забувати й про неоліки, що, на жаль, мають місце в діяльності районного штабу «Комсомол—сільській школі». Так, поза увагою райкому опинилося будівництво двох пускових дитячих садків: голованівського на 140 місць і По-

бузького — на 280. На спорудженні голованівського дитсадка, новосілля якого мало відбутися у вересні цього року, не освоєно досі 180 тисяч карбованців. Отже, важлива ділянка роботи штабу залишилася без контролю, без допомоги з боку комсомольців і молоді. Немає виправдання й безпосередньому виконавцю робіт Побузькому БУ комбінату «Кіровоградважбуд». Адже на прохання райкому ЛКСМУ було направлено у район студентський будівельний загін, сто п'ятидесяті випускників професійно-технічних училищ. Невідомо лише, чому не потрапили вони за призначенням, не надали такої, конче потрібної допомоги у зведенні дитсадків. Думається, що не останню роль у зволіканні будівництва зіграло й пасивне ставлення БУ, керівного тов. Ю. М. Дутченком до освітянських новобудов.

Слід вітати ініціативу юнаків і дівчат Побузького нікелевого, які зобов'язалися відпрацювати на будівництві дитячого садка та житла по одній робочій зміні. Зобов'язання своє молоді робітники успішно виконують — вже зараз на рахунок кожного по дві три відпрацьовані зміни.

А. БАБАК,
спешкор «Молодо-го комунара».
Голованівський район.

В ШКОЛУ ми ходили через поле.

Одним своїм краєм поле прилягало до села, і треба було зробити добрий гак, щоб обійти його, а потім толокою, балками, через стару греблю, через забутий і зди-чавлий Кубенків сад дістатися до Першотравенки, де стояла на горі наша старенька школа-семирічка.

Кружним шляхом ніхто не ходив. Ішли навпростець — гонами.

Раз або й два на рік — весною і восени — поле орали. І наша стежка пропадала зовсім. Зникала вона під ріллею, прищипана грудками, розрівняла й заволохлена. На чорному оксамиті поля не залишилось ні найменшої мітки, що нагадувала б про стежку. Рівний переораний клин, та й тільки. Здавалось, наш путівець щезав назавжди, ніщо вже не могло повернути його до життя. А проте наступного дня стежка народжувалась — якось неспішно, напівтаємно, у вигляді тоненького, ледь помітного людського сліду, що петляв між грудками по свіжій ріллі.

Скільки не переорювали поле, а стежка народжувалась знові зров.

Влітку вона губилась у високому житі, пірнала під важке вологтя проса або темним шнурком тяглася серед білого квіту гречки. Бджоли теж любили нашу веселу стежку, що бігла ген-ген за село, вони носилися над нею золотим метеорним потоком, сповнюючи літню тишу густим тривожним гудінням — музикою спекти й живи. А коли прибирали поле, і на ньому виростали розкішні хорони скирт, наша доріжка якось блякла серед голої стерні, потроху старіла й зморщувалась, ніби ждала есіннього пуга, який перекришить її пожемою і пригорне землею.

Найбільше мене дивувало (та й зараз дивую) що стежку хтось прокладав не де заманеться, а гаче по одному шнурку: навскоси — від крайніх хат до лісоструги, і саме туди, де світилась у лісочку прогалина, ніби хтось там вирубав шмат зеленої бровки; далі стежка спускалася вниз до того ж таки Кубенкового саду, де ми завжди робили привал, щоб доскочу гаду-рітись перед уроками.

Я не знаю, хто перший протоптав стежку. Це був хтось ранній, той, що поспішав кудись вдовігати. Можу тільки уявити собі тітку чи дядька з нашого села, що на зорі виходить з двору (у вікні всю ніч поблискував вогник — ліхві або добрі клопоти не давали спати); і от самотня постать чозгає сонною вулицею й зупиняється коло крайніх хат. Ще темнуватого, переране поле зливається в суцільний лахматий клапоть, над ним курить

риденький туман. Подорожній придивляється, де ж той прасвіт у лісостругу, яка ледь-ледь сіріє попереду, і зітхнувши, як перед важкою роботою, поволи рушає полем — через борозни, наліті сутінками, через грудки (а трактор на втоптаній стежці швертає чималі брили). Йде людина, в пітьмі весь час позирає на лісостругу, щоб не збитися, не скособочити, бо твоїм слідом підуть інші, бо з тебе починається стежка.

Хто був перший, на жаль, я ніколи не бачив. Як би рано ми не виходили в школу, хтось уже намічав нам слід — легенький пунктир через пагорб. Другим чи третім мені доводилося йти, і, пригадую, то була неабияка радість: широко, по-дорослому ступати, приловчатися, попадати ногою в кимось залишені ямки. Ти не про-

НОВЕЛА

сто йдеш, а ніби граєшся: бала-суєш, стрибаєш через грудки, і дух тобі перехоплює, бо то серйозний клопіт — не оступитися, не схилити, а ставити ногу (і це обов'язково!) точнісінько слід у слід.

Потім стежку розтопчуть. Вгрузне вона в землю й побіжить по-лем, як жолобок для дощової води. А скоро роздається, поширшає, бо йдуть люди й парами та ще й цілуються. Згодом стежка переросте саму себе, стане нольовим путівцем, добре втоптанним, і сухий вичоганий чорнозем блискотітиме на сонці, як зацементований діл. Влітку не вже буде доріжка, і — дивись — хтось уже скаче ксьем у сусіднє село (щоб не гнатися круг поля), а там якийсь дядько, економлячи на цигарках (бо поки об'їдеш — вважай, півпачки й нема), покотить по нашій стежці на велосипеді чи мотоциклі. І якщо ділянка засіяна соняшниками, то довго білітиме проти сонця вплиняний дядьків картуз, що поважно плыве поверх соняшникових голів.

По цій дорозі прекрасно не йти, а бігти в школу, гупаючи свого товариша в спину сумкою, а потім ловлячи ту сумку де-як у тущині між рядками соняшників чи кукурудзи.

Цілу повість можна написати про те, чим була в нашому житті ця польова стежка — літня, осіння, зима, кожного разу йшла, кожного разу з новими пригодами й тайпошами. (Без раз, ненароком зупинившись (негадано мить відкриття!), ти схилився над лункою чи борозною і приголомшено ди-

вися: ось воно, найбільше диво земне — як в живому народжується живе! Легке прозоре зерно набубнявіло, викинуло гострий корінчик, і він — з мудрістю живого ества — потягся не вгору, не вбік, а саме до ріллі, до цілющих соків землі. А до сонця вже шість туга блідозелена стрілка; важко навіть уявити, що в цьому пагінчику, в мікроскопічному зародку, спить високе, на зріст людини, гнучке й вусате стебло жита, що воно хилитиметься від важкого налитого колосу. В зародку ще спить стебло, та ось під вітрами й теплим дощем воно розвіється, розгорнеться, викине листя, настобурчить зелене густе осягання. А потім (це буде літнього ранку, коли ти бігтимеш у школу) тихо-тихо дріматиме поле і тиха, над самими житами, котитиметься жовто-сіза хмара, вона огоратиме пилком кожне стебло, і в житньому суєвіті заворушиться нове життя, а там з'явиться на світ ціла сімейка тугих золотобокх зернят, і вони теж проростуть в землю, щоб і собі прорости й заколоситися, щоб повторити — слідом за батьками й дідами — одвічний цикл жи-

вого й суцього під сонцем. Літо повертало на осінь, і в степу, де торохтів комбайн і де кишіли ящірки, цвіркуні, коники, раптом ставало тихо й порожньо. Все ховалось, відлітало, прищувало. Тільки сірілі пайжачені стерні під холодним високим небом.

Трактор приорував нашу стежку, розривав її колісь теплий вичогане босими потагми русло, безжально пригортав землею. Стежка вмирала, здавалось — і сліду від неї не залишилось. А проте вона тут же й народжувалась — як трава, як дощові потоки, як все живе, що на час замيرало, але ніколи не перериває своє існування назавсім.

Цікаво. Минуло майже чверть віку. Все змінилось в селі: нові люди, якісь зовсім інші, не схожі на тих, пошарпаних війною; нові провулки, що розповзлися по колишніх толоках і пустиринях. Усе стало солідніше й добротніше — і хати, і колгоспні будівлі, і ставки із дзеркальним королем. Але глянув я од крайніх хат — стежка! Та сама! І, здається, така ж самісінька, як і була! І бігли по ній діти — з портфелями, спортивними сумками, раннями — у ту ж таки школу, що, правда, стала десятирічною і розрослася на горі цілою купою нових приміщень.

Живе наша стежка! Ми постаріємо, а вона ще довго житиме і водитиме — хтозна-скільки — насен і зм — наших дітей до науки.

Ота польова стежка, що єднала нас не тільки з школою, а з полем, з вітром, з далекими обріями.

ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО МІЛЬЯРДА

МЕХАНІЗАТОРІВ ПРИЙШЛИ ВІТАТИ ВСІ ХЛІБОРОБИ КОЛГОСПУ ЛАНКОВА Н. БОГАТИРЕНКО ВРУЧИЛА ХЛІВ-СІЛЬ КОМБАЙНЕРУ А. ЦИГАНЕНКУ.

Фото В. КОВПАКА.

ГНО НА МАРШІ

РОЗМОВА була принциповою і діловою. Голова міського комітету по фізкультурі і спорту О. Березан, зібравши своїх активістів, зауважував:

— Ми переглянули рапорти з кожного колективу фізкультури. Цифри, ніби й справні. Але неясно одне — коли ви приймали заліки з плавання. Всі ви обіцяєте: будуть нові басейни, будуть водні станції. На заводах тисячі молодих робітників, є свої спеціалісти, є можливість знайти будівельні матеріали. Та далі обіцянок ніхто не пішов, — ні авангардівці, ні динаміки, ні товариші з «Колоса». А влітку саме пора прийняти нормативи на воді...

— От на літо ми і плануємо найбільш масові заходи. Аякже — кожної суботи і неділі збиратимемо хлопців і дівчат, оновимо спортивні бази, влаштуємо змагання, — міським комсомолом теж обіцяв допомогти...

Минуло ще два-три тижні. Літо було в розпалі. Але знову та ж сама проблема — заліки з плавання складати ніде. І тоді працівники міського комітету по фізкультурі і спорту змушені були як і раніше бути в ролі опікунів.

Нарешті, треба було складати загальний звіт про те, як комсомольці та молоді виконали нормативи ГПО. З міськхарчотргу № 2 статистична довідка свідчила — на старт мали стати 1100 чоловік.

СИГНАЛ ГРОМАДСЬКОЇ ТРИВОГИ

— Скільки ж значківців?
— ... Один.
— Документ?
— ?

З Кіровоградського заводу радіовиробів повідомили, що вже 60 робітників стали значківцями. Та коли перевірили документацію, то могли переконатись, що лише 30 з них справді мають право отримати значки ГПО. Таке ж становище і на заводі тра-

на фізкультурно-масова робота з підлітками. Там теж обіцяли поновити її влітку. І ось сигнал з міського спорткомітету:

— Інструктори по спорту в ЖЕК № 4 і № 6 пішли у відпустку, а в ЖЕК № 1 зовсім нема інструктора. Отож і вишло: після перепочинку і обіцянок фізкультурні активісти іще раз вирішили відпочити... аж до осені.

І знову, мабуть, прийматимуться рішення в міському комсомолу, в місь-

ПІСЛЯ ПЕРЕПОЧИНКУ— ВІДПОЧИНОК

● ПАПЕРОВІ «МАНІПУЛЯЦІЇ» ЧИ БЕЗВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ. ● СУБОТНІ ДНІ — ПЛЯЖНІ. ● ОДИН — ЗА 1100.

торних гідроагрегатів, на ремзаводі «Укрсілгосптехніка».

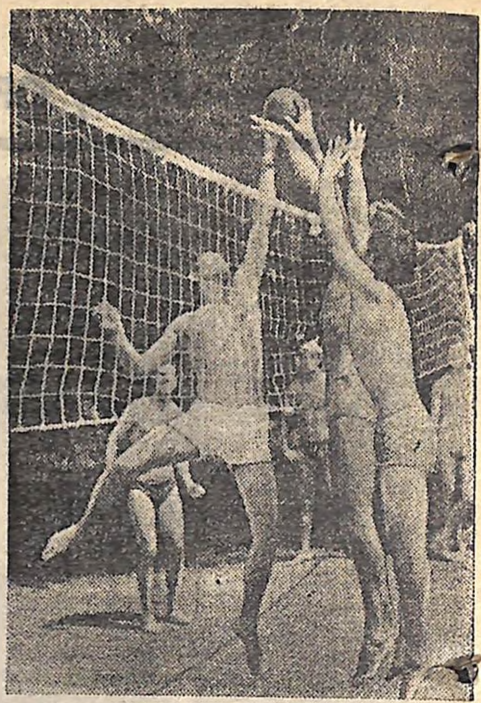
У вихідні дні нам довелося побувати на кількох спортивних майданчиках міста. Там — тиша. Навіть на майданчиках спортивного комплексу, що біля швейної фабрики, не побачили жодного юнака і дівчини. Може, на водній станції вони? Та в авангардівців міста й понині не має можливості прийняти заліки з плавання. А спартаківці поновили свою водну базу так-сяк.

Здивував і той факт, що й в житлово-експлуатаційних конторах міста запуще-

кому спорткомітеті, житлоуправлінні. А заради чого? Тут паперові маніпуляції марні. Якщо хлібороб дав слово зібрати дорідний урожай, він тепер рапортує про свій ужинок. Фізкультурні і комсомольські активісти Кіровограда теж обіцяли: влітку ми допоможемо молоді скласти екзамен з фізичної та військово-технічної підготовки. І ось за словом — сірий папірець: з 1100 працюючих... один значківець.

М. ШЕВЧУК,

спецкор «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

НІ НАПРУЖЕНІ ПОЄДИНКИ з волейболом шодня точаться на міському пляжі. По 5-6 годин. І ми зовсім не хочемо звинувачувати хлопців, що їх заняття є одномаїтні. Та багатого хто з них ще не пробував складати нормативи комплексу ГПО, а чому б, скажімо, не прийняти склади інструктора по спорту, не зібрати своїх товаришів і не поведсти на спортивний майданчик? Тут же, біля річки, є перекладина. Можна випробувати свої сили на кросових дистанціях. Але організаторам — краще похитатись, позагоряти на сонці...

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ УНІВЕРСІАДИ

15 серпня у Москві на Центральному стадіоні імені В. І. Леніна відбулась урочиста церемонія відкриття найбільших в історії Всесвітніх літніх студентських ігор — Універсіади-73. У Москву прибули більш як чотири тисячі спортсменів майже з 70 держав світу.

На відкритті Універсіади були присутні товариші Ю. В. Андропов, А. П. Кириленко, О. М. Косигін, Ф. Д. Кулаков, Н. Т. Мазуров, Д. С. Полянський, П. Н. Демічев, Б. М. Пономарев, М. С. Соломенцев, В. І. Долгих.

Разом з ними у центральній ложі був Перший секретар ЦК Угорської соціалістичної робітничої партії Янош Кадар.

(ТАРС).

МУДРИЙ друг і незмінний порадник — книга настільки заповнила наше життя, що воно без неї немислимне. Кожен з нас намагається придбати необхідну літературу чи то для своєї власної бібліотеки, чи в дарунок. Наші запити — найрізноманітніші. І, звичайно, задовольнити їх дуже важко.

Але працівники Кіровоградського обліжготоргу докладають зусиль, щоб максимально забезпечити необхідними виданнями мешканців таких міст і сіл області.

Приємною звісткою стало повідомлення, що наш колектив за другий квартал 1973 року зайняв перше місце в республіканському змаганні. Він нагороджений перехідним Червоним прапором Комітету у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі УРСР та Республіканської Ради профспілок працівників торгівлі та грошовою премією. При плані 717 тисяч карбованців ми реалізували літератури на 736,4 тисячі карбованців. Наш обліжготорг об'єднує 20 магазинів. Між ними точиться дружнє змагання. Проходить воно жваво. Перед веде то один, то інший колектив. За півріччя переможцем став магазин технічної сільськогосподарської літератури № 9 (завідуюча О. Глібова). Ним значно перевиконано планові завдання.

Для кращої організації і розповсюдження літератури ми використовуємо різноманітні форми продажу

В ДАРУНОК— МУДРІСТЬ

● ПРАЦІВНИКИ КНИЖКОВОЇ
ТОРГІВЛІ КІРОВОГРАДСЬКОЇ —
В РЕСПУБЛІЦІ ПЕРШІ

книг. Так, на заводі «Червона зірка» працює народний книжковий магазин. Маємо 31 кіоск на громадських засадах. В школах області працює 42 кооперативи «Юні друзі книги». Нам допомагають також близько сотні громадських розповсюджувачів літератури.

Слід відзначити таких товаришів, як завідуючі кіосками Г. Федорова, Л. Вовченко, Е. Мазуренко, З. Чорна, завідуючі шкільними кооперативами «Юні друзі книги» — О. Прохоренко, Н. Рибальченко, Л. Бенько, В. Гетьманець, громадських розповсюджувачів преси — О. Гуртовенко, А. Степанов, Л. Вознов, П. Рижкова, Н. Шил, Л. Бондаренко. Це справжні друзі книги.

Зараз наш колектив працює в рахунок третього кварталу вирішальною року п'ятиріччя. Ми намагаємося працювати так, щоб перехідний Червоний прапор залишився у нас до кінця п'ятиріччя.

О. МАЗУРЦОВ,

директор Кіровоградського обліжготоргу.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 18 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Гімн Радянського Союзу. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Концерт колективів художньої самодіяльності. (Передача з Київська). (М). 10.00 — «Новітні». (М). 10.15 — «Кінострічки минулих років». (М). 11.15 — Концерт майстрів мистецтва України. (Передача з Києва). (М). 12.00 — «Актуальні проблеми науки і культури». (М). 12.30 — Кольорове телебачення. Документальний фільм «ЯК-40». (М). 12.45 — «Кіровоградщина живе». (Кіровоград). 13.00 — Телефільм «Стародес». (М). 13.45 — «Здоров'я». (М). 14.15 — Мультифільм. (М). 14.40 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 15.30 — Кольорове телебачення. До Дня Повітряного флоту СРСР. (М). 16.00 — Концерт майстрів мистецтва, присвячений Дню Повітряного флоту СРСР. (М). 17.30 — Кольорове телебачення. «Універсіада-73». (М). 19.45 — Художній фільм «Сімнадцять моментів весни». 7 серія. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Майстри мистецтва у концертній студії». (М). 22.25 — Кольорове телебачення. «Універсіада-73». (М). 23.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.45 — «За дельтею оздоровлення міжнародної обстановки». (М). 13.00 — «Товаришу пісню». (М). 13.45 — Фільм-концерт «Слова Ірина Богачова». (К). 14.45 — «Сонечко». (К). 15.15 — Художній фільм «Варвара краса — довга коса». (К). 16.45 — «Бліз Черного моря». (Одеса). 17.15 — «Екран молодих». «Штаб «Винахідника». (К). 18.15 — «Київська панорама». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.50 — Л. Синельников — «Хані над нами». Вистава. (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави. (Львів). 22.25 — «На лапах республіки». (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

НЕДІЛЯ, 19 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Мультифільм. (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу!». (М). 11.00 — «Музичний вісник». (М). 11.30 — «Сьогодні — День Повітряного флоту СРСР». Виступ головнокомандуючого Військово-Повітряних сил СРСР, заступника міністра оборони СРСР, головного Маршала авіації П. С. Кутахова. (М). 11.45 — Концерт до Дня Повітряного флоту СРСР. (М). 12.15 — Кольорове телебачення. Екранізація літературних творів. (М). 13.45 — «Сільська година». (М). 14.45 — «Шляхами бойової слави». (Харків). 15.20 — «Екран молодих». «Твій вілний час». (Донецьк). 16.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 16.20 — Художній фільм «Сімнадцять моментів весни». 8 серія. (М). 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Київ) —

«Апарат» (Єреван). (К). 21.15 — «Час». (М). 21.45 — По сорока «Голубого вогника». (М). 22.15 — Кольорове телебачення «Універсіада-73». (М). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.15 — Кольорове телебачення. «Віснунки». (К). 12.45 — «Телекран пошани». (Одеса). 13.45 — Сьогодні — День Повітряного флоту СРСР. (К). 14.00 — Фільм-концерт «Пісні над Львовом». (К). 14.15 — Сьогодні — День Повітряного флоту СРСР. (К). 14.30 — Фільм-концерт. (К). 14.45 — «Чингіз Айтматов». Літературна передача. (М). 15.30 — Кольорове телебачення. «Пошта «Музичних зустрічей». (М). 16.00 — Документальний фільм «Вдень і вночі». (К). 17.00 — «Оливці-малювці». (К). 17.30 — Концерт патріотичної пісні. (К). 18.00 — Художній фільм. (К). 19.30 — «Вісті». (К). 20.00 — Кольорове телебачення. «Наші гості». (К). 21.00 — «На добраніч, діти!». (К). 21.15 — «Час». (М). 21.45 — Кольорове телебачення. Концерт ансамблю «Кобзар». (К). 22.15 — Вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 20 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — Для дітей. «Ведмедик і мед». (К). 11.45 — «Шляхами бойової слави». (Донецьк). 12.20 — «Народознавство хлібного лапу». (К). 13.45 — Програма передачі. (М). 15.50 — Для школярів. «Пригоди пса Циплі». Телевізійний багатосерійний художній фільм. (Польща). Перша і друга серії. (М). 17.00 — Наука — сільському господарству. (М). 17.30 — Кольорове телебачення. «Універсіада-73». (М). 18.45 — Країні рапорту дає Молдавська РСР. (М). 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Київ) — «Апарат». (Єреван). (Київ). (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Музиканти про музику. (М). 22.35 — Кольорове телебачення. «Універсіада-73». (М). 23.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Наша афіша. (К). 18.05 — «Партійне життя». (Одеса). 18.35 — Для дітей. «Операція «Літо». (К). 17.15 — «Шедри нині, щедри люди». (Кіровоград). 17.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 18.30 — Фільм-концерт. (К). 18.30 — «Культура слова». (К). 19.00 — Е. Ростан «Сірано де Бержерак». Вистава Омського драмтеатру. В перерві — «На добраніч, діти!». (К). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Продовження вистави «Сірано де Бержерак». (К). 22.10 — Коментар «Сільськогосподарський тиждень». (К). 22.25 — Вечірні новини. (К).

ПОПРАВКА

В номері газети за 14 серпня трапилася помилка. В статті на 2-й сторінці «Відповідь тримав колектив з сьомого ряду першої колонки читати: «Один будиноківно Лозуватської та Грузьківської шкіл...» і далі за текстом.

Редантор В. ПОГРІБНИЙ.

ВИГРАШІ „СПОРТЛОТО“

Як повідомило Головне управління спортивних лотерей Спорткомітету СРСР, переможці 22 тиражу «Спортлото», який відбувся 10 серпня, одержать за шість вгаданих номерів 5000 карбованців, за п'ять — 3439 карбованців, за чотири — 68 карбованців, за три — 4 карбованці. По Україні в цьому тиражі вгадали 15 «п'ятирок», 1220 «четвірок», 26968 «трирок». Виплата виигравш починається з 21 серпня. (РАТАУ).

ВЕЧІРНІЙ ЕТЮД.
Фото Ф. ГОНЧАРА.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 30. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обліжготоргу, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.